

(המשך בעמוד 10)

ואימת העיתונות מגבילה את השיטה הנפסרת.

כאשר איראפטר היה למרי סם מידע על חשודים ועצירים, ייעלם כל השטח הזה מעיני הציבור. העיתונות לא תציב כתבים לסיקור שטח זה, המישר טרה תוכל לעשות ככל העולה על רוחה. ניתן יהיה לערוך מעצרים המוניים, ורבבות אזרחים יסלו קורבן לשיטה אכזרית זו.

הטענה המתחסרת של יומייהחוק, שחשודים יוכלו לבקש את פירסום רבר מעצרים, היא אבסורדית. שום חשוד אינו מעוניין בפירסום כזה, מלבד מיקרים חריגים לגמרי, אחד ברבבה.

הפירסום לא נועד לעזור ליחיד, אלא לחברה. הוא בא למנוע נזרה, שיפגע במאות ובאלפים.

זהו אינטרס קולקטיבי. הוא הופך לאינטרס אישי של כל קורבן — אך היחיד אינו יכול ואינו צריך להכין אותו, כאשר הוא נתון בגיהנום של המעצר.

לדתה של הצעת-חוק זו היא בחטא. היא נועדה בגלוי, ובלי כל בוש, להגן על עסקים פוליטיים, כאמתלה של הגנה על "האזרח הקטן".

אין זה מיקרה שהיא באה כתוצאה ישירה של מיקרה שקרה לאחד המיוחסים — העסקנים ליד שולחן-הממשלה, שאורח-החיים וזכויות-היתר שלהם עוררו לאחרונה זעם ציבורי גובר. איסור-הפירסום בא להוסיף זכות-יתר נוספת על שאר זכויות-היתר שלהם. זוהי האמת. כל השאר הוא הסוואה והעמדת-פנים.

הדרך לגיהנום

אין זו הפעם הראשונה שהצעת-חוק כזאת מובאת אל הכנסת. כמעט בכל כנסת קודמת נמצא עסקן פוליטי שהציע חוק דומה. לפעמים היו המציעים אנשים בעלי רצון-טוב, שדאגו כאמת לטובת האזרח, כמו ח"כ (ראו) חיים הרצוג. לרוב היו אלה עסקנים שהתעוררו אחרי שפרשת-שחיתות הטילה צל עליהם או על חבריהם.

השרירים קצת פאתוס. קצת גיחוך

לכל ההצעות קרה אותו הדבר: אחרי שהצעה הגיעה לוועדת-החוקה-חוק ומישפט, והחל דיון רציני בה, הסתבר גם למציעים עצמם שגם במיקרה זה חל הכלל שהדרך לגיהנום רצופה בכוונות טובות. הכוונה יכולה להיות טובה, אך הצעת-החוק תשיג תוצאות שונות מאוד מאותן שעמדו לנגד עיני המציעים.

כל ההצעות מתו מותי נשיקה בוועדה. זה היה בתקופות שבהן היתה הכנסת עצמאית איכשהו, לפחות בוועדותיה. הסכנה החדשה טמונה במהותה של הכנסת ה-11, שהיא מכשיר עיוור בידי ממשלת-האחדות-הלאומית. בגלל הדי רוב העצום של הקואליציה והיעדר כוח האופוזיציה.

ברור שנסיון זה הוא רק התחלה. הדי שבוע הזהיר היועץ המישפטי למי שלה, יצחק זמיר, שבממשלה נרקמות מזימות נוספות. בין השאר: הרעיון הישן, שהוגשם ברוב המישטרים הדי רורניים בעולם, לחייב עיתונאים לגבי מדינות אחרות — ולאחרונה קוסטה-ריקה — שמדינה שבה קיימת חוכה זו שוב אינה יכולה להיחשב כמדינה דמוקרטית, והיא עברה את הקו האדום לדיקטטורה.

ריבקה שריר יכולה לשאוב עידוד. אויב-החופש אינם די חיים. אין הם זקוקים לשום עי-סיו.

הפירסום גם דרוש כדי לקיים ביקורת על מעשי השופטים. החותמים בסיטונות על צווי-מעצר.

כבר נאמר על-ידי אחת הרמויות המרכזיות בהיסטוריה המישפטית הדי בריטית כי פיקוח העיתונות על המישפט היא כורח חיוני, כדי לשמור על טוהר המישפט והצדק.

שיקול אחר: פירסום הפרטים על חשדות וחשודים משתף את הציבור בחקירה. הוא מביא להופעת עדים נוספים, שלא חשבו קודם לכן שהעניין נוגע להם. (השבוע הביא פירסום תמונתו של צבי גור בתפושט. על שער העולם הזה. לתפיסתו. המישי טרה לא חשבה על כך.)

ומעל לכל: זכות-הציבור-לרעת וחופש-העיתונות — שני הצדדים של אותו המטבע — הם תנאים חיוניים לתיפקוד החברה הדמוקרטית. אין זה עיקרון מופשט. מיצוות אנשים מלומדה, אלא עניין מעשי ויומיומי. רק דיון פומבי ומתמיד על כל בעיות החברה, באמצעות ובעיקבות פרשות המתגלות מדי יום, מאפשר לחברה כולה לתת את דעתה על בעיותיה בתחומים השונים.

לגבי מרבית האזרחים, רק הדי סיפור האנושי — סיפור שבמרכזו עומד אדם חי — מעורר אותו לחשוב על הדי בעיות החברתיות.

הסוף המר של מרים גלילי (למטה), אלמנה בודדה ועניה, שנפלה קורבן לשודדים צעירים, מוכיח: כל זקנה נתונה בסכנת-מוות!

מצב-ירוחה של מרים גלילי בת ה-67 היה מצויין. מרים, חולת סוכרת, גילתה באותו יום — היום השני — כי רמת הסוכר בדמה ירדה ל-100. גם הנפחות ברגליה שוב שלא הציקה לה כל-כך.

כמינהגה מדי ערב, אך הפעם ברוח עליזה יותר, ביקרה מרים בבית אחותה, גולי פרדסי, הסמוך לבית-השלה, בשכונת עמישב, בפאתי פתח-תיקוה. שתי הישישות לגמו תה, זה של מרים נותר מר. היא הקפידה הקפדה יתירה שלא להמתיקו כסוכר, על-פי הוראות הרופא. אחרי-כך שוחחו מעט, ומרים ביקשה מגולי כמה לימונים חמוצים, ואז חזרה לביתה. זו היתה הפעם האחרונה שבה ראתה גולי פרדסי את אחותה.

שכנה בתוך שלולית דם

סמוך לחצות נפרצה דירתה של מרים גלילי. היא הוכתה בראשה וביריה במכשיר קהה, נפער חתך לאורך גולגולתה ושני הצמידים שעוטרו את פירקיידיה נתלשו בכוח. הפורצים ברחו. מרים נותרה בתוך שלולית של דם.

כמה שעות אחרי-כך התגלתה על-ידי שכניה, בני הווג ברוך, אסתר ברוך הישקתה את מרים שותתת הדם תה. יעקב ברוך הזמין אמבולנס. מרים גלילי נלקחה לבית-החולים בילינסון שם איבדה את הכרתה.

ביום החמישי כערב שבה אליה ההכרה לכמה שעות. בשארית כוחותיה מסרה עדות לשוטרי מישטרת פתח-תיקוה.

בעיקבות העדות נעצרו שלושה צעירים, אף הם תושבי עמישב — האחים אילן וחיים אהרני ואורי טוס — כחשד של פריצה וגניבה. צמידיה השדורים של מרים נמצאו ברשותם.

בחורה טובה, אשה שקטה

ביום הראשון, כשעה 5.00 בדי בוקר, מתה מרים גלילי מפצעיה. מעצרים של הישלושה הוראך בשבוע. כעת הם חשודים גם ברצח.

ה"שישי"שה

של מרים. כשבין המנחמות בולטות מכרותיה של מרים. ישישות קמוטות. עטויות מיטפחות-ראש. החרדות אף הן מכל הפתעה אפשרית בלילות-הבדד.

של מרים גלילי, קורבן רצח-השוד. יושבת שיבעה בחצר בית אחיה הצעיר